

אמר רבי אחא, וילדה זכר - וכי כיון שפטות יוולדת, שפטות וילדה ? אלא הפסוק פה בז' היה צריך להיות: אשה כי תמר וילדה זכר. (מוציאויה הזכר) מה זה כי תזריע וילדה ? אמר רבי יוסי, אשה, מיום שמתעברת עד היום שמולידה, אין לה בפייה אלא הלוד שלה אם יהיה זכר, ועל כן - אשה כי תזריע וילדה זכר.

אשה כי תזריע. רבי חזקיה פמח, מה רבו מעשיך ה', כמה ובבים מעשי הפלך הקדוש בעולם. משל לאדם שלחח בידו כמה זרים יחר, וזרע אותם בפעם אחת, ולאחר מכן יוצא כל אחד ואחד לבדו. בז' הקדוש ברוך הוא עשה מעשיו בחכמה, ובכך מה נטול הכל יחד וזרע אותם, ולאחר מכן יצא כל אחד ואחד בזמננו. וזה שפטותם (טהילים כד) כלם בחכמה עשית.

אמר רבי אבא, מה רבו מעשיך ה', כמה ובבים מעשי הפלך הקדוש, וכולם סתוימים בחכמה. וזה שפטותם כלם בחכמה עשית. כלם כלולים בחכמה, ולא יוצאים החוצה אלא בשbillim ירועים בפלפי הבינה, ומשם נעשים הכל ונתקנים. וזה שפטותם (משלי כד) ובתבוננה יתפונן, ועל זה - כלם בחכמה עשית, בבינה.

מלאה הארץ. הארץ - זו בנטה ישראל, שמשם הכל מתמלא, כמו שנאמר (קהלת א) כל הנחלים הילכים אל הים וגוז. קניין - שהיא מוציאה אותו אחר כך. וזה שפטותם (בראשית א) אלה תולדות המשמים וארץ בהבראם, בה בראמ. משום כך, מלאה הארץ קניין.

בא ראה, בשעה שעדים בא להתקדש להונdag בנקבתו (בקונה)

אמר רבי אחא, וילדה זכר, וכי גיון דמזרעת يولדת, דכתיב, וילדה (אל), האי קרא חבי מיבעי ליה, אשה כי תמר וילדה זכר. (ס"א טורי ותיה זכר) מהו, כי תזריע וילדה. אמר רבי יוסי, אתתא, מן יומא דאתעברת עד יומא דיולדת לית לה בפומה, אלא ילידו דילדה אי להבי דבר, ועל דא, אשה כי תזריע וילדה זכר.

אשה כי תזריע. רבי חזקיה פמח, (טהילים קד) מה רבו מעשיך יי'. כמה סגיאין עובדוהי דמלכא קדישא בעלםא, מטל לבר נש דנטיל בידוהי כמה (דף מג ע"א) מקטוריין בחדא, וזרע לון בזמנא חדא, ולבתר נפיק כל חד וחד בלחוודי. בז' קדשא בריד הוא עבד עובדוהי בחכמה, ובכך מה נטיל פלא בחדא וזרע לון, ולבתר נפקו כל חד וחד בזמניה, חדא הוא דכתיב, כלם בחכמה עשית.

אמר רבי אבא, מה רבו מעשיך יי', כמה סגיאין עובדוהי דמלכא קדישא, וכלבו, סתימין בחכמה, חדא הוא דכתיב כלם בחכמה עשית. כלבו בחכמה כלין, ולא נפקי לבר אלא בשbillin ידיין, לגבי בינה. ומפני, אתעבידו כלא ואתתנקנו, חדא הוא דכתיב, (משלי כד) ובתבוננה יתפונן. ועל דא כלם בחכמה עשית, בבינה.

מלאה הארץ, הארץ: דא בנטה ישראל, דמתמן אתמלחיא מכלא, כמה דעת אמר (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים וגוז. קניין. דהיא אפיקת לון לבתר, חדא הוא דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות המשמים וארץ בהבראם, בה קניין מה מלאה הארץ קניין.

חא חזי, בשעתא דבר נש אתי לאתקדשא